

**Quæstionum Canoniarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus V. An hoc impedimentum inducat quilibet incestus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

sed etiam quatenus restringunt naturalem hominum libertatem in matrimonijs, odiosa: ergo, nisi casus, de quo agitur, in lege, hoc impedimentum inducente, contineatur (cùm talis dispositio strictæ interpretationis sit) ad ejusmodi casum extendi non debet; sed canones, incestuosos imponentes impedimentum *perpetuò* impediens, non continent casum incestus cum propria consanguinea; ergo. Minor subsumpta constabit ex sequentibus; prima consèq. probatur: quia in casu, quo non habetur existentia, vel extensio legis, morali saltem certitudine, possessio stat pro libertate contra legem, saltem pœnalem.

1150. Ad prob. ex c. de incestis. R. ibi aliud non dici, quàm matrimonium inter incestuosos (ur *si frater germanam sororem accepit*) non esse computandum *conjugij nomine*, quod verum est; sed per hoc non adimitur eis spes matrimonij cum alijs; imò potius *melioris inveniendi conjugij libertas conceditur*; si prius deserant. Ad secundum ex c. *si quis viduam*, eadem responsio est; aliud enim non dicit, quàm quòd præcipiatur, eos, qui *polluerunt neprem, consobrinam, vel avunculi sui filiam, nunquam matrimonio copulari*, quod intelligi potest, *vel inter se, vel cum quovis alio*; at hoc secundum non exprimitur; & primum est conformius alijs canonibus; nec extensionem ad duplex legis odium patitur. ergo venit intelligendum conformius, quòd non possint *inter se*.

1151. Ad tertiam ex c. *si duo*: R. illud: *si se accommodaverint, alia matrimonia contrahere non prohibeantur*; non importare sensum, quòd illis ob incestum non liceat alia matrimonia prius contrahere; sed *nisi prius matrimonium declaratione Episcopi solvatur*, ut patet ex textu: ibi: *si se Episcoporum judicio separaverint*. Nec obstat quòd ibi dicatur: *si juvenes sint*, alia matrimonia, contrahere non prohibeantur: ergo secus dicendum erit, *si juvenes non sint*. Nam R. per hoc non definitur, ut, si juvenes non sint, matrimonium illis interdicitur; sed tantum dari causam, cur illis minimè prohiberi debeat, si juvenes sint; sic Barbof. in c. 2. h. t. n. 3. & alij.

1152. Dices tamen 1. in c. *fn.* 38. q. 8. ubi sermo est de incestuosos, manentibus in incestu, sic concluditur: *& si alter eo-*

rum morte preventus fuerit, alter, quam diu vivit, sine spe conjugij maneat. R. ibi non adimi spem conjugij propter *incestum, sed penitentiam solennem*, & publicam taliter incestuoso, superstiti, totà vità impositam, ut colligitur ex gloss. ibid. V. *Maneat*; pœnitentia autem solennis, quàm diu durat, matrimonio contrahendo præstat impedimentum impediens, ut dicemus infra.

Dices. 2. quando ad matrimonium contrahendum dispensatur cum consanguineis, qui commiserunt inter se incestum, de stylo curiæ additur clausula (*ut altero eorum defuncto, superstes non contrahat aliud matrimonium*) at hoc non fieret, si incestus cum proprijs consanguineis non præstaret hoc impedimentum: Respondet Palacius in 4. d. 34. d. 2. col. 6. eos in dato casu, eà prohibitione non gravari ex eo: quòd *stylus curiæ* agnoscat hoc onus natum esse ex incestu, sed ex Pontificis præcepto, propter criminis enormitatem hoc statuens.

ARTICULUS V.

An hoc impedimentum inducat quilibet incestus?

Quæstio procedit de incestu cum consanguinea uxoris, vel sponse propriæ; quo posito, R. 1. hoc impedimentum non incurri ex ullo incestu *improprie tali*, nisi commissio contra justitiam publicam. Cùm enim sit impedimentum pœnale, extendi non debet ad alium incestum, quàm *proprie talem*, nisi etiam improprie talis in lege exprimat; at de nullo improprie tali hoc habetur, nisi qui est contra justitiam publicam ex n. 1144. ergo.

R. 2. hoc impedimentum incurri ab incestuosos, licet neuter eorum sit conjugatus; constat 1. ex n. 1143. deinde ex n. 1144. ubi diximus hoc impedimentum incurri à sponso, & consanguinea sponse de futuro, si hæc ab illo carnaliter cognoscatur incestu etiam solum improprie tali, nimirum contra justitiam publicæ honestatis, prout etiam sustinetur à P. Sanchez *cit. n. 7.*

R. 3. hoc impedimentum incurri, esto incestus cum consanguinea uxoris, vel contra contingat extra matrimonium, nimirum

nimirum eo soluto per mortem alterius conjugis; constat ex n. 1140. Nam ad hoc impedimentum nihil refert, an incestus sit *cum* vel *sine* adulterio; ut rectè notat Sanchez cit. n. 12. contra Sotum, Cordubam, Henriquez, & alios ibid. cit. quod procedit, etiam si incestus sit occultus. Nam nullo jure probatur, illud alligari delicto solum publico, notorio, vel manifestato; sic Gutierrez *quæst. Canonic. l. 1. c. 23. n. 8.*

1157. Re. 4. à consanguinea uxoris, per hujus virtutem vi oppressa, non incurri hoc impedimentum; quia cum sit pœna, requirit in ea culpam, à qua immunis est violentè cognita, ut deciditur in *c. discretione 6. h. t.* ubi Barbof. n. 4. resolvit, ab ea tunc nec incurri pœnam, quâ infertur privatio juris exigendi debitum. Casus in *c. discretione* propositus erat iste: quidam cum muliere quâdam legitime per verba de presenti contraxit, quam postmodum à se incognitam cuidam consanguineo suo tradidit, in quantum potuit renitentem. Ille verò, cum ipsa, licet invita, matrimonij solemnia celebravit: sed mulier quàm citò fuit reddita libertati, aufugit ab eo, & se priori viro restitui postulavit. Cùm autem Præpositus Magdeburgensis ab Innocentio III. quæreret, quid in hoc casu agendû: Respondit Pontifex: quòd & viro pro tam turpi facinore gravis est pœnitentia injungenda, & mulier propter publicam honestatem est monenda sollicitè, ut nec primum repetat: cujus consanguineus cum licet invitam cognovit: nec redeat ad secundum, cui non potest propter reatum adulterij commiseri; sed in continentia maneat, donec prior fuerit viam univertæ carnis ingressus. Quod, si forsitan ad id induci nequiverit, vir prior cogatur redire ad ipsam, & maritali eam affectione tractare: *cum adulterium ei non possit objicere, qui eam adulterandam tradidit, præsertim invitam.* Nam si secundum Evangelicam veritatem nunquam, nisi propter fornicationis causam, aut vir uxorem, aut uxor possit dimittere virum; nec tamen semper propter causam eandem, vel uxor virum, vel vir dimittere potest uxorem, cum possit exceptione vel replicatione legitima impediri. Sed nec affinitas, quæ post contractum legitime matrimonij inter virum & uxorem iniquè

contrahitur, ei debet officere, quæ hujusmodi iniquitatis particeps non existit; *cum suo jure non debeat sine culpa privari:* quanquam à quodam prædecessore nostro dicatur in simili casu fuisse distinctum, utrum incestus, vel adulterium manifestum fuerit, an occultum: alijs assentibus inter gradum proximum & remotum esse potius distinguendum. Reliqua, quæ deduci possunt ex allato textu, dicemus infra.

Quæres, an pœnæ juris civilis locum habeant adversus contrahentes ignoranter incestas nuptias? R. negativè, quia tales non possunt dici *scienter* contraxisse in gradu prohibito, cum ignorantis nullus sit consensus. *L. qui contra, & auth. C. de incest. nupt.* quando autem lex puniit *scienter* quid facientem, requiri dolum, & malam fidem; habetur *L. sed est. §. scire. ff. de heredit. petit.* ita Juris consultus Christophorus Schambogen in *Cent. quæst. juris. q. 7.* Et ideo in *c. Inebriaverunt. 15. q. 1.* Loth non dicitur puniendus, in quantum meretur incestus, sed ebrietas.

ARTICULUS VI.

An in Supplicatione, vel dispensatione debeat fieri mentio incestus?

Supponendum. 1. quæstionem procedere, quando ad id, quod petitur, obtinendum allegatur *alia causa*, quàm ipse incestus, vel periculum infamiae inde nascentis, si enim pro causa, dispensationem impetrandi, non allegaretur nisi incestus, & nascentia inde pericula, vel damna, res est extra quæstionem; cum sine causa non detur dispensatio ad supplicationem. Supponendum. 2. hodie non dari dispensationes cum, sed sine clausula (*dummodo copula non intercesserit*) ut docet Pyrrhus Corradus in *praxi dispensat. Apostol. l. 8. c. 22. 20.* hinc delegati ad expediendâ ejusmodi dispensationem sine tali clausula, non possunt licitè oratores, seu dispensandos examinare super habita, vel non habita copula; quia sic excederent fines mandati, & commissionis sibi factæ.

Supponendum. 3. totam difficultatem in eo stare, an quando consanguinei, vel affines, antequam supplicarent pro dispensatione impedimenti ex consanguinitate, vel affinitate inter eos existens,